

Trobada diocesana amb motiu de l'Any de la Fe

El dissabte dia 19 d'octubre, festa de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi, va tenir lloc la Trobada diocesana amb motiu de l'Any de la Fe al Santuari de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell. La trobada va ser organitzada a través de les delegacions episcopals de Catequesi, Pastoral Familiar i Pastoral de Joventut. El matí va ser dedicat als infants de la catequesi (més de 500). El migdia i la primera estona de la tarda va ser per a les famílies. L'acte central fou la Missa, celebrada a les 6 de la tarda, que fou presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses acompanyat de Mons. Salvador Cristau i un bon nombre de preveres. I el vespre va ser el moment dels joves (uns 200). En total varen participar en la Jornada més d'un miler de persones.

GLOSSA

Donar-ho tot

La diferència entre donar-ho tot o donar-ho quasi tot és infinita». Aquesta és l'afirmació d'un religiós que, encara jove, arribat a la quarantena d'anys, veié trasbalsada la seva vida per una malaltia que irreversiblement el portà al lliurament total. Començà el camí de lliurament a Déu en la vida religiosa quan estudiava a la universitat. Ho va fer disposat a donar-ho tot.

Ha viscut amb intensitat. Testimoni d'humanitat i de fe, home de bon humor, creatiu, reflexiu i enginyós, treballador, exigent i caritatiu, proper i profund, amb imperfeccions humanes —com tothom—, que lluitava, amb esforç, per polir. Unit a Jesús. Disposat a acollir l'altre. Home de pregària i d'acció apostòlica, d'experiència espiritual profunda. Sabia fer servir les noves eines tecnològiques, que en les seves mans esdevien també vehicle de paraules, idees i sentiments plens d'intel·ligència, humanitat i transcendència. Qüestionava espiritualment, ajudava a aprendre a pregar, a dialogar amb el Pare de tots, amb desig de seguiment radical de Jesús.

Arribà sobtadament la malaltia, assumida —no sense trasbals— amb coratge, sense amagar la por i el respecte que sentia. La visqué envoltat des

companys, de la família i de multitud d'amics, amb moments de soledat que no se li podien estalviar. Compartí el que pensava, es qüestionava i sentia, especialment amb d'altres persones malaltes, tot encoratjant-les i aportant una esperança serena. Sacsejat també en la seva fe arribà a una pau interior que anà en augment quan s'apropava el traspàs. Ho donà també tot. En mans de Déu, amb totes les conseqüències. «Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració» (Rm 12,12).

El seu apostolat entre els joves convidava al seguiment del Crist, vocació de tot cristià, amb la concreció a què cadascú se senti cridat: matrimoni, sacerdoci, vida religiosa... «Esforceu-vos més encara per refermar en vosaltres la crida i l'elecció de Déu» (2Pe 1,10). El seu testimoni n'era mediació positiva. Potser per això, el dia de les exèquies, un company sacerdot va cloure l'homilia així: «Prega al Pare que ens envii vocacions, companys que vulguin agafar el relleu... Que es vulguin sumar a aquesta tropa d'imperfectes, com tu i jo i tants, a través dels quals Jesús vol anar a buscar tants germanets perduts i abatuts en tants racons del món.»

Enric Puig Jofra, SJ

REMEU MAR ENDINS

Els nostres deu anys com a diòcesi

A vui celebrem el Dia de l'Església diocesana, conegut entre nosaltres amb el nom de «Germanor», és a dir «germandat» o «fraternitat», una paraula molt bonica i molt cristiana. Ho va dir el papa Pau VI en un dels seus discursos: «Aquesta paraula és nostra» afirmà. I el papa Francesc, en aquelles memorables paraules que pronuncià des del balcó de la basílica de Sant Pere, tot just elegit Papa —aquella tarda del 13 de març passat— va dir en aquell moment que «ara començem, bisbe i poble, un camí de fraternitat».

És a dir, un camí de «germanor», un camí de germans i germanes en la fe i en el servei a l'Església: a l'Església universal, en el seu cas; a l'Església local de Terrassa, en el nostre. I aquí em ve a la memòria un fet que commemorarem l'any vinent i que ja desitjava compartir-lo amb els meus diocesans: Complirem deu anys com a diòcesi. El 15 de juny de 2014 es complirà el desè aniversari de la creació de la nostra diòcesi en la seva etapa contemporània, sense oblidar que la ciutat ja va ser la seu episcopal d'Ègara en els primers segles de la nostra era.

Ja tindrem ocasió de parlar d'aquest aniversari. De moment, vull comentar el lema de la jornada d'aquest diumenge: «L'Església amb tothom, al servei de tothom», amb aquest complement: «Ajuda la teva parròquia, hi guanyem tots». Això és el que pretén aquesta jornada. L'Església diocesana es fa present a prop del poble, en tot l'àmbit de la diòcesi, gràcies a les parròquies, a més de moviments i institucions, i a tots aquells que hi col·laboren: sacerdots, diaques, religiosos, religioses i laics, homes i dones.

Una diòcesi jove com la nostra té moltes necessitats certament. Anem avançant a poc a poc per a dotar-la de tots els serveis necessaris. No pretenem, tanmateix, crear estructures sinó potenciar serveis. Per això cal dotar les parròquies de tot el necessari. Enguany hem creat quatre parròquies noves. Són les de la Mare de Déu del Roser, a Cerdanyola del Vallès —que per a mi té uns records molt personals—, la de sant Francesc d'Assís, a les Franqueses del Vallès; la de Sant Joan Baptista de Mirasol, a Sant Cugat del Vallès, i la de la Mare de Déu de les Arenes, a la ciutat de Terrassa mateix.

De fet aquestes parròquies noves no comencen de zero. Es troben a barris relativament nous amb una població creixent. Fa anys hi varen sorgir algunes obres cristianes i es varen construir capelles. Agraïxo tot el que es va començar a construir, no sols en sentit material, sinó també i sobretot en sentit social, espiritual i pastoral. La creació d'aquestes comunitats com a parròquies és un reconeixement a la seva vitalitat cristiana en aquests temps d'una forta secularització i de crisi de fe.

L'actual situació de crisi econòmica també planteja nous reptes a aquestes i a totes les parròquies. Per això, en aquest Dia de l'Església diocesana, us demano que vulgueu ajudar la diòcesi i totes i cadascuna de les seves parròquies. Bé sigui en forma d'un donatiu a la col·lecta que es fa avui a tots els temples, bé sigui amb una subscripció periòdica per a les necessitats de l'Església. La nostra economia és pobra, però també vol ser transparent i solidària. Per això donem comptes aquest dia. La meua gratitud a tots els qui confien en la nostra labor i en la nostra administració recta i austera dels recursos que tenim a disposició.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

1r Pelegrinatge diocesà a Roma

Aquest diumenge dia 17 de novembre es clou el 1r Pelegrinatge diocesà a Roma.

Ens unim espiritualment als pelegrins que han anat a venerar els apòstols sant Pere i sant Pau i a veure el successor de Pere, el papa Francesc.

ENTREVISTA

IRENE BRUGUÉS

Cultura benedictina femenina

El SAF, Servei d'Arxius de la Federació Catalana de Monges Benedictines (www.federaciobenedictines.cat), va néixer el 2012 per preservar, conservar, gestionar i difondre el patrimoni documental dels monestirs de Sant Pere de les Puel·les, Sant Daniel de Girona, Sant Benet de Montserrat, la Santa Família de Manacor i la comunitat de Santa Maria de Puiggraciós. Començà oferint a investigadors els serveis propis d'un arxíu públic i aviat es convertí en un projecte cultural. La Irene Brugués n'és l'arxivera en cap.

Quines activitats ofereix?

Fem jornades, tallers, concerts, itineraris, visites guiades... per a públics molt diferents: universitaris, centres d'estudis, investigadors i també públic en general. Ara oferim l'itinerari «Dos monestirs a primera línia de foc», i el març de 2014 l'exposició «Monestirs en temps de guerra», al Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona.

Què doneu a conèixer en aquestes darreres activitats?

Les vivències dels monestirs de Sant Pere de les Puel·les i de Santa Clara de Barcelona a la Guerra de Successió a través de la documentació inèdita que s'ha conservat en els seus arxius. Al SAF posem en valor el patrimoni i la cultura benedictina femenina per oferir-los a la societat catalana.

Ens manca perspectiva històrica, arran del desconeixement religiós?

Sí, per això el SAF pretén apropar el fet religiós a la societat a través de la història i del patrimoni documental de les comunitats benedictines femenines de Catalunya. Per mitjà de la cultura i del patrimoni arribem a molta gent que no s'aproparia als monestirs. Posem de relleu el paper del monacat i de la dona en la nostra història.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Maria i la presència de Déu en el món

En l'Anunciació, l'àngel li diu a Maria: «L'Esperit Sant davallarà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra. Per això el qui naixerà serà sant i serà anomenat Fill de Déu» (Lc 1,35).

Comencem amb aquesta última promesa. Fixant-nos en el seu llenguatge, pertany a la teologia del Temple i de la presència de Déu en el santuari. El núvol sagrat —la *xequinà*— és senyal visible de la presència de Déu. Amaga i mostra alhora la seva estança a casa seva.

El núvol que projecta la seva ombra sobre els homes retorna després en el relat de la Transfiguració del Senyor (cf. Lc 9,34; Mc 9,7). De nou aquest és senyal de la presència de Déu, del fet de mostrar-se i d'amagar-se. Així, amb la paraula sobre l'ombra que davalla amb l'Esperit Sant, es reprèn la teologia relativa a Sió, continguda en la salutació. Una vegada més, Maria apareix com la tenda de la reunió (*el temple en el desert*), la tenda viva de Déu, en la qual, d'una manera nova, ell vol habitar enmig dels homes.

Les paraules de l'àngel resten totalment en la consciència religiosa veterotestamentària i, tanmateix, la superen. A partir de la nova situació reben un nou realisme, una densitat i una força abans inimaginables. Encara el misteri trinitari no ha estat objecte de reflexió i no s'ha desenvolupat fins a la doctrina definitiva, però ja apareix en l'esdeveniment de l'Anunciació, sense convertir-se en doctrina.

Joseph Ratzinger-Benet XVI

(Jesús de Natzaret, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

La limosna según Lucanor

El conde Lucanor escribió a un amigo suyo:

—«Ya que me habéis pedido consejo, os digo que, a mi modo de ver, el bien que queréis hacer, lo hagáis en *vida*, no después de *muerto*.

Y para que tengáis *buen galardón* de ello conviene que lo primero que hagáis sea deshacer los *tueritos* que vos hayáis hecho, pues poco valdría robar el carnero y dar las patas *por amor* de Dios. Y a vos *poco* os valdría tener mucho robado injustamente y hacer limosna de lo *ajeno*.

Y para que la limosna sea *buena*, requiere:

1. Que se haga de lo que uno tiene *legítimamente*.
2. Que la haga como verdadera *penitencia*.
3. Que sea tanta la limosna, que la persona *sienta* alguna mengua por lo que ha dado y se dueña.
4. Y la ofrezca por *amor* a Dios y en *bien* del prójimo, y no para vanagloria y presunción suya, ante el mundo.

Haciendo estas cuatro cosas, todas las obras de limosna serán perfectas, y la persona tendrá por ello un muy grande y excelente galardón.»

—«Que la caridad haga lo que la justicia sola... no sabría hacer» afirmaba Ozanam, historiador, fundador de las *Conferencias de San Vicente de Paúl*.

San Agustín: «La caridad es tan grande don de Dios... que se llama Dios.»

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Agrair a Déu els seus dons

La nova Jerusalem es caracteritza per la fertilitat i l'exuberància, senyala que la vida tot ho envaeix i que la mort ha deixat d'existir. Gaudí, per això, anà a pouar a les seves arrels, concretament a la flora del Camp de Tarragona, i n'ha omplert la Sagrada Família: «Flors i arbustos, hortalisses, verdures, ametllers, arbres fruiters [...], flors i emparrats» (Puig Boada. *El pensament de Gaudí*, n. 15).

Així, els pinacles van rematats per espigues i manats d'herbes boscanes, i a les cobertes es veuen dotze cistelles de fruita diferent, que coincideix amb la fruita que escull al Mas de la Calderera, a Riudoms, un dels indrets més significatius de l'imaginari de Gaudí, on l'arquitecte havia passat llargues temporades.

Naturalment, els fruits més preciosos i repetits són el pa i el vi, la sagrada forma i el calze, símbols de l'eucaristia, de la qual Gaudí és un gran adorador. Gaudí escampa el pa i el vi per tota l'edificació, per tal de subratllar el caràcter eucarístic que tota ella posseeix. Ja en la seva joventut Gaudí proposava col·locar productes de la terra a les catedrals, perquè «és un llenguatge que tothom entén i, a més, així es poden agrair a Déu els seus dons» (*Manuscrit de Reus*, p. 64).

Jordi Bonet/Armand Puig

(Arquitectura i símbol de la Sagrada Família, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

18. ■ **Dilluns** (□ Barcelona) (lit. hores: 1a setm.) [1Ma 1,11-16. 43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18, 35-43]. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.
19. ■ **Dimarts** [2Ma 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. v aC).
20. ■ **Dimecres** [1Ma 7,1.20-31 / SI 16 / Lc 19, 11-28]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.
21. □ **Dijous** [1Ma 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Presentació de santa Maria, verge, al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.
22. ■ **Divendres** [1Ma 4,36-37.52-59 / SI: 1Cr 29,10-11abc.11d-12a.12bc / Lc 19,45-48]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.
23. ■ **Dissabte** [1Ma 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.
24. □ † **Diumenge vinent**, Jesucrist, Rei de tot el món (lit. hores: 2a setm.) [2Sa 5,1-3 / SI 121 / Col 1,12-20 / Lc 23]. Sant Andreu Dung-Lac, prevere, i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermí, vg. i mr.

DIUMENGE XXXIII DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

Vindrà aquell dia abusador com una fornall. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia, quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers. Però per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.

▶ Salm responsorial (97)

R. *Ve el Senyor a judicar amb raó tots els pobles.*

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-li al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten; / tots els rius aplaudeixen, / i aclamen les muntanyes, / en veure que ve el Senyor / a judicar la terra. R.

Judicarà tot el món amb justícia, / tots els pobles amb raó. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 3,7-12)

Germans, ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no vivíem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia, per no afeixugar ningú dels vostres. No és que no tinguem dret a la nostra manutenció, però volíem donar-vos un exemple amb la nostra vida, perquè vosaltres l'imitéssiu. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: «Qui no vulgui treballar que no mengi». Us escrivim això perquè sentim dir que alguns de vosaltres viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen. A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 21,5-19)

En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra». Llavors li preguntaren: «Mestre, quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?»

Jesús respongué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropriaran el meu nom. Diran: "Sóc jo", i també: "Ja arriba el moment". Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida». Després els deia: «Una nació prendrà les armes contra una altra, i un regne contra un altre regne. Hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes pertot arreu, passaran fets espantosos i apareixeran al cel grans senyals d'amença».

Però abans de tot això se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la. Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

Mirad que llega el día, ardiente como un horno: malvados y perversos serán la paja, y los quemaré el día que ha de venir —dice el Señor de los ejércitos—, y no quedará de ellos ni rama ni raíz.

Pero a los que honran mi nombre los iluminará un sol de justicia que lleva la salud en las alas.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor llega para regir los pueblos con rectitud.*

Tañed la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas, / aclamad al Rey y Señor. R.

Retumbe el mar y cuanto contiene, / la tierra y cuantos la habitan; / aplaudan los ríos, aclamen los montes / al Señor, que llega para regir la tierra. R.

Regirá el orbe con justicia / y los pueblos con rectitud. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Te 3,7-12)

Hermanos:

Ya sabéis cómo tenéis que imitar nuestro ejemplo: no vivimos entre vosotros sin trabajar, nadie nos dio de balde el pan que comimos, sino que trabajamos y nos cansamos día y noche, a fin de no ser carga para nadie.

No es que no tuviésemos derecho para hacerlo, pero quisimos daros un ejemplo que imitar. Cuando vivimos con vosotros os lo mandamos: El que no trabaja, que no coma. Porque nos hemos enterado de que algunos viven sin trabajar, muy ocupados en no hacer nada. Pues a éstos les mandamos y recomendamos, por el Señor Jesucristo, que trabajen con tranquilidad para ganarse el pan.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 21,5-19)

En aquel tiempo, algunos ponderaban la belleza del templo, por la calidad de la piedra y los exvotos.

Jesús les dijo:

«Esto que contempláis, llegará un día en que no quedará piedra sobre piedra: todo será destruido.»

Ellos le preguntaron: «Maestro, ¿cuándo va a ser eso?, ¿y cuál será la señal de que todo eso está para suceder?» Él contestó: «Cuidado con que nadie os engañe. Porque muchos vendrán usurpando mi nombre, diciendo: "Yo soy", o bien: "El momento está cerca"; no vayáis tras ellos. Cuando oigáis noticias de guerras y de revoluciones, no tengáis pánico. Porque eso tiene que ocurrir primero, pero el final no vendrá en seguida.»

Luego les dijo:

«Se alzarà pueblo contra pueblo y reino contra reino, habrá grandes terremotos, y en diversos países epidemias y hambre. Habrá también espantos y grandes signos en el cielo. Pero antes de todo eso os echarán mano, os perseguirán, entregándoos a las sinagogas y a la cárcel, y os harán comparecer ante reyes y gobernadores, por causa mía. Así tendréis ocasión de dar testimonio. Haced propósito de no preparar vuestra defensa, porque yo os daré palabras y sabiduría a las que no podrá hacer frente ni contradecir ningún adversario vuestro. Y hasta vuestros padres, y parientes, y hermanos, y amigos os traicionarán, y matarán a algunos de vosotros, y todos os odiarán por causa mía. Pero ni un cabello de vuestra cabeza perecerá; con vuestra perseverancia salvaréis vuestras almas.»

Rostre del Crist. Guaix de Josep Guinovart. Col·lecció particular (Barcelona)

▶) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Confiança i constància fins a la fi

La temàtica del diumenge XXXIII durant l'any i el diumenge I d'Advent es donen sempre la mà: parlen dels darrers dies i de la fi del món present. I entre mig tenim la festa de Crist Rei.

Ara fa gairebé un any, el primer diumenge d'Advent ja vam llegir Lc 21,25-28.34-36, on Jesús ens invitava a la confiança, perquè «molt aviat sereu alliberats». Avui llegim la primera part d'aquest llarg discurs de Jesús sobre els darrers temps.

Tot arrenca de l'observació que fan a Jesús sobre la magnificència del Temple i de les seves construccions. En el fons hi ha una complaença per les obres que és capaç de fer l'enginy humà. Jesús,

però, té una mirada més llarga, ja no veu les coses amb mires humanes sinó que ho contempla tot amb els ulls de Déu. Des de la perspectiva de Déu tot té el seu final.

Entre els senyals que duen a la fi, Jesús esmenta els enganyos, les guerres i les revoltes, els terratrèmols, les fams i les pestes, i senyals al cel i a la terra. Tots aquests elements formen part de la història del món i de la humanitat des de sempre.

Jesús s'entreté sobretot a descriure les persecucions que sobrevindran als seus deixebles abans no arribi la fi de tot. La persecució serà generalitzada i fins i tot afectarà a l'intern de les famílies. Serà ocasió —diu Jesús— de donar testimoni.

Davant d'aquesta situació Jesús invita a la confiança, ja que ell mateix ens donarà la saviesa necessària per resistir als acusadors. A més, «no es perdrà ni un dels vostres cabells». Els patiments a favor de Jesucrist no es perdran, no seran inútils davant Déu. Perquè «sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida».

L'evangeli d'avui ens vol fer conscients d'una gran realitat: tot té la seva fi, tant la nostra vida personal com la vida del món i de la humanitat. Som, però, a les mans de Déu. La vida cristiana, amb els seus neguits, té un sentit per a Déu. Amb confiança i constància en les proves caminem vers el Déu de la vida eterna.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest cap de setmana, del divendres dia 15 al diumenge dia 17. Presideix el 1r Pelegrinatge diocesà a Roma, amb motiu de l'Any de la Fe.

Del dilluns dia 18 al divendres dia 22. Participa en l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Diumenge dia 24. Inici de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sabadell Centre i Sud amb la Missa Estacional.

Aquest diumenge dia 24, a les 20 h. Presideix la Missa de Cloenda de l'Any de la Fe a la Catedral.

▶ NOTÍCIES

Vetlla de Pregària amb les relíquies de Sant Joan d'Àvila. El divendres dia 18 d'octubre, a les 10 de la nit, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir en el Seminari Diocesà la Vetlla de Pregària davant les relíquies de sant Joan d'Àvila, declarat recentment doctor de l'Església. Hi varen participar Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i rector del Seminari, l'equip de formadors, els seminaristes així com preveres i laics.

Trobada de Cossos de Portants a Ripollet.

El diumenge dia 20 d'octubre al matí, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidí la trobada de Cossos de Portants del Sant Crist de Catalunya a Ripollet. La jornada, organitzada pel Cos de Portants de Ripollet, acollí els Cossos de Portants de trenta parròquies. Començà a les 10 h amb el Viacrucis pels carrers de la població i culminà a les 12 h amb la celebració de l'Eucaristia a l'església parroquial. El Sr. Bisbe beneí el nou estendard del Cos de Portants de Ripollet. Van assistir-hi el delegat del Govern de la Generalitat i l'alcalde de Ripollet.

Benedicció d'una botiga solidària de Càritas a Parets.

El dijous dia 24 d'octubre a la tarda Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va beneir la Botigueta, projecte social de Càritas Parets, situada als locals de la parròquia de Sant Esteve. Intervingueren el Sr. Bisbe, el Sr. Sergi Mingote, alcalde de Parets del Vallès i Mn. Xavier Farrés, rector.

El Sr. Bisbe visita la comunitat de religioses Josefines de Terrassa.

El divendres dia 25 d'octubre Mons. Saiz Meneses va visitar la comunitat de religioses Filles de Sant Josep de la ciutat de Terrassa que regenten una residència d'ancians. El Sr. Bisbe presidí la Pregària de Vespres i compartí el sopar amb la comunitat.

Presentació d'un llibre sobre el retaule de Sant Quirze i Santa Julita. El dissabte dia 26 d'octubre a les 10 del matí, Mons Saiz Meneses, bisbe de Terrassa va presidir a Sant Quirze del Vallès l'acte de presentació del llibre *El retaule gòtic de Sant Quirze i Santa Julita*, obra de Pere García de Benavarrí (1456) que actualment s'exposa en el Museu Diocesà de Barcelona.

Confirmacions a Viladecavalls. El dissabte dia 26 d'octubre Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar va presidir la celebració de l'Eucaristia a la parròquia

de Sant Martí de Sorbet de Viladecavalls i administrà el sagrament de la Confirmació a dos adults de la comunitat parroquial.

▶ AGENDA

Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sabadell Centre i Sud. Comença el proper diumenge dia 24 de novembre amb la Missa Estacional a les parròquies de Sant Feliu i de la Santíssima Trinitat.

Cadena de Pregària per les Vocacions. Cada any el mes de novembre les diòcesis amb seu a Catalunya fan una Cadena de Pregària per les Vocacions. Al bisbat de Terrassa li correspon els dies 10, 20 i 30. Es tracta de fer una estona de pregària personal o en família oferint-la per les vocacions. Us podeu apuntar a: seminariterrassa@hotmail.com o bé al tel. 636 221 529, o bé a través del web www.cadena-pregaria.com.

Conferència. «Com es viu l'ecumenisme en l'àmbit protestant», a càrrec del Llic. Samuel Sais. Dimecres dia 20 a les 21 h. Lloc: Església parroquial de Santa Eulàlia de Ronçana.

Festa de Santa Cecília. Divendres dia 22 de novembre a les 8 del vespre, a la Catedral: Missa amb la participació de la Coral Albada de Granollers dirigida per Marc Tost.

Trobada dels Grups d'Oració i Amistat. Els Grups d'Oració i Amistat (GOA) de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat faran la seva trobada anual el diumenge dia 24 de novembre, de les 10 a les 18 h: Laudes, Adoració, Assemblea, Dinar Vespres i Missa. Lloc: Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231). Informació i inscripcions: tel. 932 181 005.

Pastoral del Sord (Barcelona). Conferència per a pares: Josep M. Adell, «Com afrontar la crisi actual». Col·loqui amb adolescents: Núria Recto (de Pro Vida), «Com viure l'austeritat». Ambdues el dimarts 19 a les 18.45. Conferència per a avis: Josep M. Adell, «Els cristians, com afrontem la crisi actual?», dissabte 23 a les 19.30 h. Interpretades amb llengua de signes per als sords. Lloc: Parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (entrada pel c/ Sant Marc).

REMAD MAR ADENTRO

Nuestros diez años como diócesis

Hoy celebramos el Día de la Iglesia diocesana, conocido entre nosotros con el nombre de «Germanor»; es decir «hermandad» o «fraternidad, una palabra muy bella y muy cristiana. Lo dijo el papa Pablo VI en uno de sus discursos. «Esta palabra es nuestra», afirmó. Y el papa Francisco, en aquellas memorables palabras, que pronunció desde el balcón de la basílica de San Pedro, recién elegido como Papa —en aquella tarde del 13 de marzo pasado— dijo en aquel momento que «ahora comenzamos, obispo y pueblo, un camino de fraternidad».

Es decir, un camino de «germanor», un camino de hermanos y hermanas en la fe y en el servicio a la Iglesia: a la Iglesia universal, en su caso; a la Iglesia local de Terrassa en el nuestro. Y aquí me viene a la memoria un hecho que vamos a conmemorar el año próximo y que ya tenía el deseo de compartirlo con mis diocesanos. Cumpliremos diez años como diócesis. El 15 de junio de 2014 se cumplirá el décimo aniversario de la creación de nuestra diócesis en su etapa contemporánea, sin olvidar que la ciudad ya fue la sede episcopal de Égara en los primeros siglos de nuestra era.

Ocasión habrá de hablar de este aniversario. De momento, deseo comentar el lema de la jornada de

este domingo: «La Iglesia, con todos, al servicio de todos», con este otro lema de complemento: «Ayuda a tu parroquia, ganamos todos». Esto es lo que pretende esta jornada. La Iglesia diocesana se hace presente cerca del pueblo, en todo el ámbito de la diócesis, gracias a las parroquias, además de movimientos e instituciones, y cuantos colaboran en ellas: sacerdotes, diáconos, religiosos, religiosas y laicos, hombres y mujeres.

Una diócesis joven como la nuestra tiene muchas necesidades ciertamente. Poco a poco vamos avanzando en dotarla de todos los servicios necesarios. No pretendemos, sin embargo, crear estructuras, sino potenciar servicios. Por esto es necesario dotar a las parroquias de todo lo necesario. Este año hemos creado cuatro nuevas parroquias. Son las de la Mare de Déu del Roser, en Cerdanyola del Vallès —que para mí tiene recuerdos muy personales—, la de Sant Francesc d'Assís, en les Franqueses del Vallès; la de Sant Joan Baptista de Mirasol, en Sant Cugat del Vallès, y la de la Mare de Déu de les Arenes, en la misma ciudad de Terrassa.

De hecho estas nuevas parroquias no empiezan desde cero. Se encuentran en barrios relativamente nuevos con una población creciente. Hace años

surgieron algunas obras cristianas y se construyeron capillas. Agradezco todo lo que se empezó a construir, no sólo en sentido material, sino también y sobre todo en sentido social, espiritual y pastoral. La creación de estas comunidades como parroquias es un reconocimiento a su vitalidad cristiana en estos tiempos de fuerte secularización y de crisis de fe.

La actual situación de crisis económica plantea también nuevos retos a estas y a todas las parroquias. Por esto, en este Día de la Iglesia diocesana, os pido que queráis ayudar a la diócesis y a todas y cada una de sus parroquias. Ya sea en forma de un donativo en la colecta que se realiza hoy en todos los templos, ya sea con una suscripción periódica para las necesidades de la Iglesia. Nuestra economía es pobre, pero también quiere ser transparente y solidaria. Por eso rendimos cuentas en este día.

Mi gratitud a todos cuantos confían en nuestra labor y en nuestra recta y austera administración de los recursos de que disponemos.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa